

„Keď budeš musieť niekoho napomenúť, urob tak s láskou.“

Dobrý budeš iba vtedy, ak budeš schopný vidieť cnosti a dobré vlastnosti iných. – A preto, keď budeš musieť niekoho napomenúť, urob tak s láskou, vo vhodnej chvíli, nikoho neponíž... a buď pripravený poučiť sa a polepšiť sa ty sám v tom, v čom naprávaš. (Vyhňa, 455)

10. júl

Ak chceme vyhojiť určitú ranu, najskôr ju musíme dobre vyčistiť, a takisto aj jej široké okolie. Každý chirurg veľmi dobre vie, že to bolí, no ak to neurobí, o to viac to bude bolieť potom. Okrem toho je treba okamžite dať na ranu dezinfekčný prostriedok, ktorý páli – u nás doma hovoríme, že štípe – bolí to, no ak nechceme, aby sa rana infikovala, neostáva nám nič iné než ho použiť.

Ak je toto všetko samozrejmé pre telesné zdravie, hoci ide iba o malú odreninu, o čo dôležitejšie je vymývať, rezať, čistiť, dezinfikovať... trpieť! kvôli zdraviu duše a zásadným obratom v živote človeka. Rozvážnosť od nás vyžaduje takto zasahovať a od zmienenej povinnosti neutekať, pretože vyhnúť sa jej by znamenalo nedostatok zdravého rozumu, ba dokonca i vážny prehrešok voči spravodlivosti a sile.

Mali by ste vedieť, že kresťan, ak sa naozaj snaží konať čestne, tvárou k Bohu i k ľuďom, aspoň teoreticky potrebuje všetky cnosti. Možno sa ma spýtate: Otče, a čo moje slabosti? Odpoviem vám. Vari nemôže liečiť aj lekár, ktorý je sám chorý a aj keby boli jeho ťažkosti chronické? Zabraňuje mu snád' jeho choroba predpísať vhodný recept iným chorým? Samozrejme, že nie: aby mohol liečiť, stačí, aby mal príslušné znalosti a aby ich vedel uplatniť v praxi; s rovnakým úsilím, s akým bojuje aj proti vlastnej chorobe. (Boží priatelia, 161)
